

Odsłonięto pomnik legendy Cracovii i polskiego futbolu

2017-10-11

Józef Kałuża - wybitny piłkarz Cracovii i reprezentacji Polski, trener „Pasów” i kadry narodowej doczekał się w Krakowie swojego pomnika. Monument, który przedstawia Józefa Kałużę biegnącego z piłką stanął przy ul. jego imienia, na placu przed stadionem Cracovii. Oficjalnego odsłonięcia pomnika dokonał prezydent Krakowa Jacek Majchrowski wraz z prezesem PZPN Zbigniewem Bońkiem.

- W historii Cracovii wpisane są sukcesy setek utalentowanych sportowców: mistrzów Polski, reprezentantów kraju i olimpijczyków – także licznych, znakomych trenerów i wybitnych działaczy. Niewielu jednak spośród tych, którzy budowali tradycje klubu może się mierzyć się z legendą Józefa Kałuży – powiedział prezydent Krakowa Jacek Majchrowski.

- W dziejach Cracovii nie brak postaci naprawdę wielkiego formatu. Jednak Józef Kałuża zajmuje wśród nich miejsce wyjątkowe, z uwagi na swoje niekwestionowane zasługi – jako napastnik wszechczasów – ale też może dlatego, że jego niepozorna, skromna postać tak mocno kontrastowała z niebywałym wprost, ogromnym talentem i silną osobowością - dodał prezydent i podkreślił, że Józef Kałuża należał do osób, które kształtowały tradycje klubowe.

Pomnik Józefa Kałuży został odsłonięty w dniu 73. rocznicy jego śmierci. Inicjatorem uhonorowania wielkiej postaci Cracovii jest Rada Seniorów KS Cracovia 1906, pod przewodnictwem Jerzego Łudzika. Przewodniczącym Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Józefa Kałuży został Jan Okoński. Za pośrednictwem Fundacji 100 lat Cracovii można było dokonywać wpłat na budowę pomnika. Wykonał go krakowski artysta, prof. Czesław Dźwigaj. Pomnik ma 2,20 m wysokości, jest to odlew z brązu.

Józef Kałuża (11 lutego 1896 – 11 października 1944) z zawodu był nauczycielem, polonistą, zajmował się także dziennikarstwem. Zasłynął jako jeden z najlepszych piłkarzy lat 20-tych. Grał jako środkowy napastnik, reprezentant Polski. Występował w barwach Cracovii w latach 1912 - 1931, zdobywając w 408 spotkaniach 467 bramek, co jest niepokonanym rekordem klubowym Polski. Dwukrotnie (1921, 1926) zdobywał z "Pasami" mistrzostwo kraju. Grał również w reprezentacji Polski (1921-30). W latach 1931-1939 był trenerem kadry. Jego działania doprowadziły Polaków do 4 miejsca na olimpiadzie w Berlinie (1936), do zakwalifikowania się po raz pierwszy do finałów mistrzostw świata (Francja 1938), zwycięstwa 4:2 z wicemistrzami świata - Węgrami (1939). Był kapitanem związkowym PZPN i członkiem Zarządu KOZPN (1931-1937), od 1937 roku członkiem Rady Seniorów KS Cracovia.

[OTO FOTOKRONIKA MIASTA KRAKOWA](#)

Jesienią 1944 roku uległ infekcji i zachorował. Penicylina, która mogłaby mu pomóc, w okupowanym mieście była nieosiągalna. Zmarł 11.10.1944 roku, a jego pogrzeb stał się manifestacją całego sportowego Krakowa.